

[Maisted]

store, udenlandske interesser. Det, der er afgørende i denne sag, er, at direktøren for patentdirektoratet har politiseret i denne sag. Han har forsømt sin opgave igennem mange år, sådan at det danske patentdirektorat ikke fungerer efter sin hensigt, og det på trods af, at her har vi en offentlig institution, hvor der var mulighed for at få balance imellem indtægter og udgifter. Det har man altså forsømt. Ydermere er der en gevinst for danske virksomheder på over 100 mill. kr. i eksport af tjenesteydelser. Man er også parat til at sætte dem over styr. Der er ikke nogen grund til at støtte dette forslag, og jeg er glad for, at ministeren har indset det og vil sørge for, at der kommer ændringer imellem anden og tredje behandling.

Janne Normann (RV):

Det var en glædelig overraskelse, at der var så stor tilslutning til vores ændringsforslag, og den siger jeg tak for.

Med hensyn til selve forslaget skal jeg meddele, at et flertal i det radikale venstres gruppe agter at stemme for, mens vi er tre medlemmer, der stemmer imod.

Industriministeren (Stetter):

Debatten i dag er væsentlig, og den er formentlig sidste mulighed for i en årrække at få vedtaget et forslag om dansk ratifikation af den europæiske patentkonvention.

Fire gange tidligere har forslaget om tilslutning til denne konvention været forelagt folketinget, og hver gang har tinget gået i ring og har anvendt tid og kræfter til ingen nytte. Det er derfor betydningsfuldt at få afprøvet alle muligheder og få afklaret eventuelle misforståelser denne femte gang, fordi det må være sidste udkald.

Betænkningen viser, at et stort flertal indstiller lovforslagene til vedtagelse uændret. Socialdemokratiet minus fru Lissa Mathiasen og regeringspartierne plus hr. Barsøe-Carnfeldt, eller i alt 126 medlemmer, vil stemme ja til forslagene.

Forhandlingerne under denne andenbehandling har vist, at fremskridtspartiets folketingsgruppe og de radikales gruppe minus nogle enkelte fra hver af disse to grupper ligeledes anbefaler forslagene, og derved kommer tinget efter mit bedste skøn op på 145 ja-stemmer.

Såfremt den radikale folketingsgruppe får vedtaget sit ændringsforslag, og det er der jo meget, der tyder på efter denne forhandling, går jeg ud fra, at den radikale folketingsgruppe optræder, som man normalt gør, når man får indflydelse på et lovforslag, nemlig stemmer for ved tredje behandling, og hvis dette holder stik, så kommer vi op på 147 stemmer for forslaget. Hertil kommer så vore grønlandske kolleger, hr. Preben Lange fra siumut og hr. Steenholdt fra atassut. Jeg vil optage forhandling med dem, og det er mit håb og min tro, at disse to også vil stemme for et europæisk samarbejde, der ikke har nogen som helst forbindelse med De europæiske Fællesskaber. Under disse forudsætninger vil der være i alt 149 stemmer, der anbefaler at stemme ja.

Det er yderst sjældent, at et lovforslag her i tinget har en så bred opbakning, og alligevel opfylder dette store flertal ikke grundlovens krav om $\frac{2}{3}$ flertal, som svarer til 150 stemmer. Så tæt på målet og alligevel måske så langt fra at nå det.

En stærkt tiltrængt forenkling og rationalisering i form af en fælles europæisk ansøgningsprocedure kan tilsyneladende ikke gennemføres. En regelsanering, der simplificerer og billiggør udstedelse af patenter, er i fare for at falde for femte gang. Alt dette sker, på trods af at et enigt og samlet erhvervsliv, bortset fra nogle faglige egoistiske særinteresser, anbefaler, at forslaget gennemføres, og et bredt flertal her i tinget gør det samme. Det er fornuftstridigt, og jeg vil se afstemningsresultatet på lystavlen, før jeg konstaterer det endeligt og dermed opgiver kampen for at få forslagene vedtaget og må gå til tinget med den på alle områder u hensigtsmæssige alternative løsning.

Jeg har med andre ord ikke opgivet kampen for disse forslag, og jeg synes, det er bedre, at jeg selv siger det, end at hr. Maisted forsøger at udtrykke min holdning.

Hvad er så årsagen til, at det endnu ikke har været muligt at opnå tilsagn om $\frac{2}{3}$ flertal? Jeg vil besvare dette spørgsmål ved at tage udgangspunkt i socialistisk folkepartis betækningsbidrag, mere præcist i bemærkningerne om, at mindretallet »ville have kunnet støtte en ratifikation, hvis det havde været muligt alene at tage stilling til Münchenkonventionen«, den europæiske patentkonvention. Dette er og har hele tiden været